

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/250/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202343
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2713202343.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, Alpenstrasse 2, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpený splnomocneným advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti odporkyňi: A. G., nar. XX.XX.XXXX, E. XXXX/XX, Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, Park Angelinum 2, Košice - Staré Mesto, IČO: 42 326 923, zastúpený advokátom: Mgr. Peter Masarovič, Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie 551,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č. k. 3C 124/2013-84 zo dňa 24. novembra 2014 vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o uložení povinnosti navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,65 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Mgr. Petra Masaroviča.

odôvodnenie:

Uznesením napadnutým odvolaním prvostupňový súd konanie zastavil, odporkyňi súd nepriznal náhradu trov konania a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho advokáta Mgr. Petra Masaroviča náhradu trov konania v sume 89,12 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 96 ods. 1 až 3, § 151 ods. 1, 2, § 93 ods. 2, ods. 4, § 18, § 24, 25, § 150 ods. 1 O.s.p. vecne odôvodnil tým, že vzhľadom k tomu, že navrhovateľ svoje dispozičné právo využil a návrh vzal celkom späť pred prvým pojednávaním, pričom súhlas odporkyne so späťvzatím sa v tomto štádiu konania nevyžaduje, súd konanie podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavil. V tomto prípade by mala odporkyňa právo na náhradu trov konania, avšak nakoľko si odporkyňa trovy konania neuplatnila, pričom zo spisu jej ani žiadne nevznikli, súd rozhodol o tom, že sa odporkyňi náhrada trov konania nepriznáva. K námietke navrhovateľa, aby vedľajšiemu účastníkovi neboli trovy konania priznané v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. treba uviesť, že navrhovateľ neuviedol žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná. Práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (zastúpeného advokátom), v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku bolo vo svojej podstate dôvodom späťvzatia návrhu a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Súd zaviazal navrhovateľa, ktorý bol v konaní neúspešný, k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v celkovej sume 89,12 eur, nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniel zastavenie konania. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci) 2 x 36,52 eur,

režijný paušál 2 x 8,04 eur. Keďže v danom konaní na strane odporkyne vystupuje vedľajší účastník, súd rozhoduje aj o náhrade trov vedľajšieho účastníka, ktoré mu v konaní vznikli a ktoré boli účelne vynaložené.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu a to výlučne vo výroku, ktorým prvostupňový súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi a žiadal, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania neprizná. Poukázal na to, že zákon o ochrane spotrebiteľa predpokladá existenciu združenia, ktoré sú založené na ochranu spotrebiteľa a jeho práv a v konaní na súde môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti. Dôvodom späťvzatia bolo, že súd podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je povinný prihliadnúť na premlčanie a v čase kedy právny predchodca navrhovateľa podal na súde návrh na začatie konania, nebolo ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa platné a účinné. V napadnutom rozhodnutí súd uviedol, že námietka premlčania bola uplatnená právnym zástupcom vedľajšieho účastníka a to formulárovým podaním teda súd priznal vedľajšiemu účastníkovi odmenu za tento úkon právnej pomoci. Neplatí, že trovy potrebné na účelne uplatňovanie a bránenie práva predstavujúce trovy právneho zastúpenia sú takými a to vychádzajúc z § 142 ods. 1 O.s.p. Úlohou súdu nie je mechanicky rozhodnúť o náhrade trov konania podľa jeho výsledku, ale zväžiť či existujú ďalšie rozhodujúce skutočnosti majúce podstatný vplyv na priznanie resp. nepriznanie účelne vynaložených trov. Z uznesenia NS SR spis. zn. 7 MCdo 1/2014 je potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Otázkou účelnosti trov konania najmä vo vzťahu k zastúpeniu účastníka konania advokátom v prípadoch hromadných a administratívne jednoduchých podaní sa vo viacerých nálezoch zaoberal aj Ústavný súd v ČR (IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, I. ÚS 988/12), ktorý dospel k záveru o ich neúčelnosti. Poukázal na to, že vedľajší účastník vstúpil do konania v krátkom časovom úseku hromadne bez akejkoľvek nadväznosti na osobu odporcu ako spotrebiteľa a spôsob vstupu je neadresný, uskutočnený len oznámením o vstupe so žiadosťou o doručenie návrhu, bez akejkoľvek znalosti predmetu konania. Neznalosť predmetu konania neumožňuje chápať záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, ak nemá základnú vedomosť o tom, aké právo a právo koho má ako subjekt na to zriadený chrániť. V ďalšej časti poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu v SR spis. zn. 2SŽi 6/2014 a 2SŽi 10/2014 ako aj 6 Mcd0 5/2013. Z týchto rozhodnutí vyplýva záver aj pre predmetnú vec, že s prihliadnutím na princíp právnej istoty potrebné dbať o jednotný výklad a aplikáciu právnych noriem aj vlastnou rozhodovacou činnosťou. Tento názor zastávajú aj viaceré krajské sudy vo svojich rozhodnutiach napr. Krajský súd Košice spis. zn. 5Co 465/2013, v Banskej Bystrici 17Co 91/2012, v Bratislave spis. zn. 3Cob 259/2011, Krajského súdu v Nitre 8Co 207/2014, Krajský súd Košice spis. zn. 5Co 15/2014, Krajský súd v Prešove spis. zn. 12Co 69/2013. Navrhovateľ nespochybňuje ústavné právo na právnu pomoc a právne zastúpenie, nie je to však právo na náhradu trov konania. Zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Nakoľko súd prvého stupňa bol povinný z úradnej povinnosti prihliadnúť na premlčanie nároku a vedľajší účastník na strane odporcu svojimi konaniami nijako neprispel k meritórному rozhodnutiu a neovplyvnil konanie navrhovateľa, ktorý využil svoje zákonné právo a vzal návrh na začatie konania späť, mal súd prvého stupňa vyvodiť taký záver, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznať.

K doručenému odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu a vo vzťahu k účelnosti náhrady trov právneho zastúpenia poukázal na článok 47 a na § 93 ods. 4 O.s.p. ako aj na uznesenie KS v Prešove spis. zn. 6Co 219/2012. Poukázal na viaceré rozhodnutia okresných súdov. Právny zástupca vedľajšieho účastníka musel podrobne žalobný návrh ako aj prílohy preštudovať, posúdiť, či sa jedná o uplatnenie premlčaného nároku a následne podať kvalifikované vyjadrenie. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka nie je všeobecné, nemá formulárový charakter, ale konkrétne individuálne sa vyjadruje k žalobnému návrhu navrhovateľa. Poukázal na prax navrhovateľa, ktorý dlhodobo a opakovane uplatnil voči spotrebiteľom premlčané pohľadávky, teda znáša procesné riziko s tým spojené. V rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 Združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania. Poukázal aj na nález Ústavného súdu ČR spis. zn. II. ÚS 2257/08 zo dňa 7.7.2009. Vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a zároveň zaviazal navrhovateľa k náhrade vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 26,65 eur. V prípade, že sa odvolací súd nestotožní s právnou argumentáciou žiadal, aby odvolací súd podľa § 150 ods. 1 O.s.p. navrhovateľovi trovy odvolacieho

konania nepriznal a to so zreteľom na dôvod hodného osobitného zreteľa spočívajúce v povahe uplatneného nároku a okolnostiam konkrétneho prípadu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka potvrdiť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľom napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal dňa 03.04.2013 na súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 551,98 eur spolu s úrokom z omeškania 8,50% ročne zo sumy 396,70 eur od 21.06.2008 do zaplatenia, spolu s 0,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 396,71 eur od 21.06.2008 do zaplatenia a trovy konania. Vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením o vstupe, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 07.05.2014. Vedľajší účastník na strane odporcu podaním doručeným súdu dňa 02.06.2014 doručil vyjadrenie k návrhu, uplatnil námietku premičania a zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 89,12 eur.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 24.11.2014 zobral svoj návrh v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že uplatnená pohľadávka je premičaná, vedľajšiemu účastníkovi žiadal náhradu trov konania nepriznať, nakoľko podľa neho sa nejedná o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia a napokon žiadal vrátiť navrhovateľovi krátený súdny poplatok za návrh.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov prvostupňového konania vo výške 89,12 eur a to za dva úkony právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci) 2 x 36,52 eur, režijný paušál 2 x 8,04 eur.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku ak konanie bolo zastavené.

V zmysle ods. 2 § 146 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody vhodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznaná náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patrilo. To neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Cit. ust. § 146 ods. 1 vyjadruje výnimku, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania a kedy ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide teda o prípady kedy neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ust. ods. 2 potom ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., ktorý je výnimkou), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Podmienky pre aplikáciu vety druhej cit. ust. § 146 ods. 2 O.s.p. v danom prípade splnené neboli, keďže k späťvzatiu návrhu nedošlo pre správanie odporcu.

S poukazom na vyššie uvedené, potom v danom prípade navrhovateľ späťvzatím podanej žaloby z čisto procesného hľadiska, ktoré je v danom prípade potrebné zohľadniť, zavinil, že konanie muselo

byť zastavené. V dôsledku toho vznikla povinnosť navrhovateľovi nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane.

V danom prípade bolo potrebné zaoberať sa tiež otázkou prípadného naplnenia podmienok cit. ust. § 150 O.s.p. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdení všetkých okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery účastníkov konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup účastníka v konaní. Obyčajnú nesolventnosť účastníka konania bez ďalšieho, pritom nemožno považovať za dostatočný dôvod, k uplatneniu § 150 O.s.p. Pri posudzovaní výnimočnosti dôvodov hodných osobitného zreteľa, je potrebné prihliadnuť k pomerom oboch strán konania.

Posúdiac otázku náhrady trov konania v danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle cit. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. pre to, aby bol navrhovateľ, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, zaviazaný na náhradu trov, pričom neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Navrhovateľ neuviedol žiaden dôvod späťvzatia návrhu, preto nemožno z ničoho vyvodiť, že by dôvodom späťvzatia bolo správanie odporcu (napr. v prípade splnenia žalovanej povinnosti). Skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Rovnako ani samotná skutočnosť, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. K neúčelnosti trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne navrhovateľom v celom rozsahu vzatý späť, a teda sám zastavenie konania zavinil. Ak sa účastník môže dať v konaní zastúpiť advokátom, potom je nezrozumiteľná námietka navrhovateľa, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Z argumentácie navrhovateľa potom akoby vyplývalo, že navrhovateľ môže byť v konaní zastúpený, odporca by nemal byť, resp. nie dostatočne kvalifikovane, pretože tak navrhovateľovi v prípade neúspechu zbytočne narastajú trovy. Je zrejmé, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj O.s.p.

Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ust. § 150 O.s.p. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 3 ods. 4, 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnenie záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy odporcu, a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods.1 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta. Odvolací súd ďalej dodáva, že v danom prípade nie je možné aplikovať ani ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko z dôvodovej správy ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008, vyplýva úmysel predkladateľa zákona vo veciach s nízkou hodnotou sporu pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané, a to obdobne ako je upravené v Nariadení EP a Rady (ES) č.861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, tzv. drobných sporoch. Ide však o konania, kde

trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. O takýto prípad však v danej veci nešlo.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s dvomi významnými právnymi normami: 1. podľa článku 47 ods. 2 ústavy, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi..., 2. podľa § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia, združení v nejakom združení, sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu, vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalost' procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže, podľa odvolacieho súdu, vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu podľa § 25 zák.č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva zdrużenia, na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne k náhrade trov konania vzniknutých právnu pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnu pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Za neúčelný úkon však nemožno bez ďalšieho považovať vstup vedľajšieho účastníka do konania, lebo po prvé, taký úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia (jediným obmedzením je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo) a po druhé, ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka. V tejto veci došlo k takému vstupu

do konania, ktorý odvolací súd nepovažuje, so zreteľom na uvedené, za neúčelný procesný úkon, a teda aj trovy tohto úkonu nie sú neúčelne vynaloženými trovami a odvolací súd ani iné neúčelné úkony právnej pomoci nezistil.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka s použitím § 219 O.s.p. potvrdil z dôvodu vecnej správnosti.

V odvolacom konaní plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému navrhovateľovi. Tropy odvolacieho konania predstavujú sumu 26,65,- eur ako odmenu za 1 polovičný (nemeritórny) úkon - vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu nie vo veci samej vo výške 18,26 eur (1/2 z 36,52 eur) + 8,39 eur režijný paušál, podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.